

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 3Tos/170/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011085  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011085.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. U., o žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.07.2020 sp. zn. 9PP/74/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2020 takto

### rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného P. U., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom: V., X. X, t. č. v ÚVTOS Leopoldov o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 13.03.2014, sp. zn. 3T/233/2013 podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 8 rokov nepodmienočne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 30-31 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienočného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že správanie odsúdeného v ÚVTOS Leopoldov nebolo vždy na požadovanej úrovni, opakovane porušoval ústavný poriadok, a ústav jeho správanie v súčasnosti hodnotí ako správanie na prijateľnejšej úrovni (nie prijateľnej), na čo poukázalo aj hodnotenie riaditeľa ústavu, ktorý v ňom zároveň poukázal aj na nepriaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a iba čiastočné preukázanie splnenia podmienok na podmienočné prepustenie z výkonu trestu, na základe ktorých neodporučil jeho podmienočné prepustenie. Z dôvodu porušovania ústavného poriadku bol dokonca preradený z minimálneho stupňa stráženia do stredného stupňa stráženia, kde sa nachádza aj v súčasnosti.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že táto nie je splnená a poukázal na to, že odsúdený nepreukázal polepšenie, bol viackrát odsúdený a vykonáva trest za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, súd nemôže ani napriek prvému výkonu nepodmienočného trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva, konštatovať, že účel trestu bol u neho dosiahnutý a na slobode povedie riadny život.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený aj jeho obhajca (č. I. 27 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený sám písomne zdôvodnil zahlásenú sťažnosť na č. I. 33 spisu.

V písomnom odôvodnení svojej sťažnosti odsúdený uviedol, že je po prvýkrát vo výkone trestu a zo začiatku nezvládol autoritu, ale časom sa prispôbil a uvedomil si veľa vecí, ktoré ho posúvajú v normálnom slušnom živote. Zdôrazňuje, že do II. nápravno-výchovnej skupiny bol preradený na vlastnú žiadosť a nie za disciplinárne tresty, ako sa to píše v hodnotení. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd znovu zvážil jeho prepustenie, je ochotný prijať všetky opatrenia, je pripravený na život.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán  
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť  
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/233/2013 zo dňa 13.03.2014, bol odsúdený uznany za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,
- predpokladaný koniec uloženého trestu má mať dňa 14.08.2021,
- lehota podľa § 66 ods. 1. písm. a) Trestného zákona uplynula dňa 14.08.2019.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienkovo prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmienkové prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmienkové prepustenie.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmeny a ani disciplinárne tresty evidované nemá. Ciele programu zaobchádzania sa u odsúdeného plnia iba čiastočne, nakoľko sa počas výkonu trestu dopustil porušenia ústavného poriadku.

Vzhľadom na hodnotenie ústavu na výkon trestu dospel okresný súd k správne záveru o nesplnení prvej materiálnej podmienky. Vzhľadom na absenciu disciplinárnych odmien a opakované porušenia ústavného poriadku, okresný súd správne vyhodnotil správanie odsúdeného ako nenasvedčujúce polepšeniu. Odsúdený svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny nepreukázal polepšenie, nakoľko nebol ani len raz disciplinárne odmenený. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Nemožno teda urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Súd teda nevzhladal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmienkového prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je vzhľadom na vysoké riziko sociálneho zlyhania nepriaznivá. Opakované páchanie trestnej činnosti, nízky stupeň jeho vzdelania, sklon k zneužívaniu omamných a návykových látok nasvedčujú tomu, že jeho aktuálne správanie vo výkone trestu je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia

slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený počas šiestich rokov výkonu trestu odňatia slobody nebol schopný vytvoriť si lepšie podmienky počas výkonu trestu tým, že by sa jeho správanie a vystupovanie dalo ohodnotiť disciplinárnou odmenou.

Krajský súd zároveň poukazuje na špeciálnu recidívu odsúdeného vo vzťahu k majetkovej kriminalite, navyše aj aktuálne odsúdenie sa týka majetkovej trestnej činnosti. Odsúdený síce má väčšinu zo záznamov v RT zahladených, avšak na tieto možno prihliadať ako na skutočnosti odôvodňujúce predpoklad vedenia riadneho života po výkone trestu. Navyše tieto skutočnosti svedčia o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život.

Krajský súd konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Úvaha okresného súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Uvedené zistenia, ktoré bral okresný súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

K sťažnostným námietkam krajský súd uvádza :

Odsúdený svoje správanie na začiatku výkonu trestu ospravedľňuje tým, že je vo výkone trestu prvý krát a nezvládol autoritu, avšak časom sa prispôbil. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že účelom trestu je výchovne pôsobiť na odsúdených, pričom aj z ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že jednou z podmienok pre rozhodnutie o podmienenom prepustení odsúdeného je, že odsúdený plnením povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Odsúdený je však vo výkone trestu odňatia slobody viac ako šesť rokov, a teda jeho správanie vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. V tomto prípade je namieste konštatovanie, že odsúdený vo výkone trestu len prispôbil svoje správanie pravidlám výkonu trestu, tak ako to aj píše odsúdený vo svojej sťažnosti, avšak nedošlo u odsúdeného k polepšeniu sa.

Odsúdený vo svojej sťažnosti zároveň namieta, že preradený do II. nápravno-výchovnej skupiny bol na vlastnú žiadosť a nie za disciplinárne tresty. Krajský súd v tomto prípade uvádza, že z hodnotenia nie je zrejmé na základe akých skutočností došlo k preradeniu odsúdeného, avšak aj v prípade, ak by došlo k preradeniu na žiadosť odsúdeného, všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného rozhodnúť o jeho podmienenom prepustení.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.